

INFORMACJA DLA OSÓB PRZESIEDLAJĄCYCH SIĘ DO POLSKI.

Mienie osobiste (mienie przesiedlenia)

Kwestie zwolnienia z należności celnych przywozowych rzeczy wchodzących w skład tzw. "mienia przesiedlenia", a więc mienia osobistego należącego do osób fizycznych przenoszących swoje miejsce zwykłego zamieszkania z państwa trzeciego (spoza obszaru Unii Europejskiej) na obszar celny Wspólnoty, regulują przepisy [art.2-10 rozporządzenia Rady \(EWG\) Nr 918/83](#) z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych.

Mienie osobiste stanowi każde mienie przeznaczone na własny użytek zainteresowanych osób lub do zaspokojenia potrzeb ich gospodarstw domowych. W szczególności w skład mienia osobistego wchodzi rowery i motocykle, prywatne pojazdy samochodowe i przyczepy do nich, przyczepy campingowe, łodzie wycieczkowe i prywatne samoloty oraz **majątek ruchomy gospodarstwa domowego** tj. rzeczy osobiste, bielizna pościelowa, umeblowanie i wyposażenie przeznaczone do użytku osobistego osób zainteresowanych lub do zaspokojenia potrzeb ich gospodarstwa domowego. W skład mienia osobistego wchodzi również **dobytke gospodarstwa domowego** właściwy dla zwykłych potrzeb rodziny, zwierzęta domowe i zwierzęta wierzchowe, przenośne instrumenty i sprzęt potrzebny do wykonywania przez osobę zainteresowaną rzemiosła lub zawodu. Ilość i rodzaj rzeczy wchodzących w skład mienia osobistego **nie może wskazywać na przeznaczenie handlowe.**

Zgodnie z ogólnymi zasadami określonymi w ww. przepisach, zwolnieniu podlega, za wyjątkiem szczególnie uzasadnionych okoliczności, jedynie to mienie osobiste, które pozostawało w posiadaniu oraz było używane przez osobę przesiedlającą się w jej poprzednim miejscu zwykłego zamieszkania przez co najmniej 6 miesięcy przed datą, z którą osoba przesiedlająca się przestała zamieszkiwać w państwie trzecim, który opuściła (z powyższego warunku wyłączone są rzeczy przeznaczone do konsumpcji) oraz które jest przeznaczone do użytku w takim samym celu w nowym miejscu zwykłego zamieszkania.

Przepisy prawa celnego nie wyłączają żadnych określonych grup osób z obowiązku spełnienia wymogu 6-miesięcznego używania przywożonych towarów w miejscu poprzedniego zwykłego zamieszkania. Okoliczności wyłączającej konieczność spełnienia warunku, o którym mowa wyżej, nie stanowi również fakt, iż ww. pojazd podlega ograniczeniom rejestracji w kraju poprzedniego zamieszkania.

Żadna z powyżej opisanych sytuacji nie jest bowiem "szczególnie uzasadnioną okolicznością", o której mowa w art. 3 lit. a rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83, zwalniającej osoby zainteresowane z obowiązku spełnienia warunku 6-miesięcznego używania pojazdu w miejscu poprzedniego zamieszkania. Wprawdzie w sytuacji, w której w kraju poprzedniego zamieszkania osoby przesiedlającej się nie jest wymagana rejestracja pojazdu, brak podstaw do żądania przez organy celne przedłożenia takiego dokumentu, niemniej jednak osoba wnioskująca o zwolnienie pojazdu powinna przedstawić inny dowód potwierdzający jego używanie przez ww. okres.

W przypadku zaś niespełnienia warunku używania rzeczy (innych, niż przeznaczone do konsumpcji) w miejscu poprzedniego zamieszkania przez osobę przesiedlającą się, brak podstaw do zastosowania zwolnienia z należności celnych przywozowych tych rzeczy na podstawie wyżej powołanego przepisu rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83.

Należy podkreślić, iż zwolnienie z należności celnych przywozowych mienia osobistego na celu uprzywilejowanie tych osób, które przenoszą swoje mienie osobiste (rzeczy przeznaczone na własny użytek tych osób lub do zaspokojenia potrzeb ich gospodarstw domowych, dobytek gospodarstwa domowego), w związku ze zmianą miejsca zamieszkania. Celem omawianego przepisu jest więc zwolnienie z należności celnych przywozowych tych rzeczy, które były używane (co najmniej przez okres 6 miesięcy) w dotychczasowym gospodarstwie domowym i są przeznaczone do takiego samego użytku w nowym miejscu zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty. Przepis ten nie stanowi natomiast uprawnienia dla osób, które zamieszkiwały, pracowały bądź pełniły służbę w państwie trzecim, do przywozu bez cła nowo zakupionych samochodów.

Zwolnienie z należności celnych przywozowych mienia osobistego należącego do osób przenoszących swoje miejsce zwykłego zamieszkania z państwa trzeciego na obszar Wspólnoty będzie mogło być

udzielone tylko tym osobom, których miejsce poprzedniego zwykłego zamieszkania znajdowało się poza obszarem celnym Wspólnoty nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy

Warunek zwykłego zamieszkiwania poza obszarem celnym Wspólnoty przez nieprzerwany okres 12 miesięcy poprzedzających przesiedlenie się osoby zainteresowanej nie będzie naruszony w sytuacji, w której osoba ta, posiadając w ww. okresie miejsce zwykłego zamieszkania poza obszarem Wspólnoty opuściła kilkakrotnie ten obszar (np. w celach turystycznych), o ile ww. miejsce zamieszkania poza obszarem Wspólnoty stanowiło miejsce normalnego życia tej osoby, było ciągle miejscem, w którym koncentrowały się jej sprawy życiowe.

Za "specjalny przypadek" można uznać natomiast sytuację, gdy towary są dopuszczane do obrotu po uprzednim objęciu ich procedurą odprawy czasowej, z uwzględnieniem również szczególnych okoliczności wynikających z akcesji Polski do Unii Europejskiej. W uzasadnionych przypadkach możliwe więc jest zastosowanie zwolnienia z należności celnych przywózowych towarów objętych przed akcesją procedurą odprawy czasowej.

W sytuacji, w której w kraju poprzedniego zwykłego zamieszkania osoby przesiedlającej się nie jest wymagana rejestracja pojazdu, brak podstaw do żądania przedłożenia organom celnym takiego dokumentu, niemniej jednak osoba wnioskująca o zwolnienie takiego pojazdu powinna przedstawić inny dowód potwierdzający jego użytkowanie przez wymagany okres. Zawarte natomiast w przepisie, o którym mowa, sformułowanie "za wyjątkiem szczególnie uzasadnionych okoliczności" nie może być interpretowane w ten sposób, iż określone grupy osób nie obowiązują wymóg ww. 6-miesięcznego używania przywożonych towarów w miejscu poprzedniego zwykłego zamieszkania.

Ze zwolnienia z należności celnych przywózowych na podstawie art. 2-10 ww. rozporządzenia Rady (EWG) Nr 918/83 ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych będą mogły korzystać, oczywiście po spełnieniu wszystkich przesłanek przewidzianych w tych przepisach, zarówno osoby powracające na obszar celny Wspólnoty z czasowego pobytu w kraju trzecim, jak i osoby przybywające z kraju trzeciego celem zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty.

Organy celne mogą zezwolić na odstępstwa od konieczności spełnienia warunku nieprzerwanego zamieszkiwania przez okres co najmniej 12 miesięcy poza Wspólnotą przez osobę przesiedlającą się pod warunkiem, że wyraźną intencją osoby zainteresowanej było zwykłe zamieszkiwanie poza Wspólnotą przez ten okres.

Zwolnienia nie stosuje się do napojów alkoholowych, tytoniu i wyrobów tytoniowych, środków transportu przeznaczonych do działalności gospodarczej oraz przedmiotów wykorzystywanych do wykonywania rzemiosła lub zawodu, innych niż przenośne instrumenty i sprzęt potrzebny do wykonywania tych zajęć.

Poza specjalnymi przypadkami, zwolnienie przyznawane jest tylko w przypadku mienia osobistego wprowadzanego do obrotu w ciągu 12 miesięcy od daty ustalenia przez osobę przesiedlającą się miejsca zwykłego zamieszkania na obszarze Wspólnoty.

Mienie osobiste może być dopuszczone do obrotu w kilku oddzielnych partiach w ciągu 12 miesięcy od daty ustalenia przez osobę przesiedlającą się miejsca zwykłego zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty.

Zwolnienie rzeczy przywożonych w ramach tzw. mienia przesiedlenia udzielane jest pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy od dnia ich objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu, a przypadku naruszenia tego warunku powstaje obowiązek uiszczenia należności celnych przywózowych według stawek obowiązujących w dniu tego odstąpienia.

Warunek nieodstępowania to nie tylko przeniesienie własności towaru, lecz również każde jego oddanie we władztwo osób trzecich na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub innej umowy o podobnym charakterze, na podstawie której towar oddany zostanie do używania lub korzystania innemu podmiotowi. W związku z powyższym naruszenie tego warunku w ww. okresie 12 miesięcy, spowoduje powstanie długu celnego.

Mienie osobiste podlega zwolnieniu ze względu na szczególne przeznaczenie (przeznaczenie do użytku w takim samym celu w nowym miejscu zwykłego zamieszkania, w jakim było używane w miejscu poprzedniego zamieszkania).

Towary zwolnione z należności celnych przywozowych ze względu na szczególne przeznaczenie pozostają pod dozorem celnym. Zastosowanie do nich ma przepis art. 82 Wspólnotowego Kodeksu celnego. Dozór celny zostaje zakończony, jeżeli warunki zastosowania zwolnienia z należności celnych przywozowych nie muszą być dalej spełniane.

W drodze odstępstwa od warunku zgłoszenia mienia osobistego do procedury dopuszczenia do obrotu w ciągu 12 miesięcy od daty ustalenia przez osobę przemieszczającą się miejsca zwykłego zamieszkania we Wspólnocie, mienie osobiste dopuszczone do obrotu może zostać zwolnione z należności celnych przywozowych, zanim osoba zainteresowana ustali swoje miejsce zwykłego zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty pod warunkiem, że osoba ta podejmie faktyczne kroki w celu ustalenia miejsca zwykłego zamieszkania w okresie 6 miesięcy. Działaniom takim towarzyszy zabezpieczenie, którego forma i wysokość określana jest przez organy celne, jednakże należy mieć na względzie, iż w przypadku skorzystania z tych postanowień, sześciomiesięczny okres używania mienia osobistego przez osobę zainteresowaną liczony jest od daty, kiedy mienie osobiste zostaje wprowadzone na obszar celny Wspólnoty.

Natomiast jeśli w związku ze zobowiązaniami zawodowymi, osoba zainteresowana opuszcza państwo trzecie, w którym miała miejsce zwykłego zamieszkania, nie ustalając jednocześnie swojego miejsca zwykłego zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty, mając jednak zamiar uczynić to ostatecznie, organy celne mogą udzielić zwolnienia z należności celnych przywozowych mienia osobistego, które osoba ta przewozi w tym celu, niemniej jednak zwolnienie to udzielane jest przyjmując, że sześciomiesięczny okres używania mienia osobistego przez osobę zainteresowaną i dwunastomiesięczny okres do ustalenia przez osobę zainteresowaną miejsca zwykłego zamieszkania na obszarze celnym Wspólnoty liczy się od daty, kiedy mienie osobiste zostaje wprowadzone na obszar celny Wspólnoty.

Ogólne zasady dokumentowania spełnienia warunków do zastosowania zwolnienia towarów z należności celnych przywozowych wyrażone zostały w [art.131 rozporządzenia Rady \(EWG\) Nr 918/83](#) ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych. Zgodnie z tymi regulacjami w przypadku, gdy zwolnienie stosuje się po spełnieniu pewnych warunków, osoba zainteresowana przedstawia właściwym organom dowody, iż takie warunki zostały spełnione.

Podstawą stosowania zwolnień z należności celnych przywozowych, towarów przywożonych na obszar celny Wspólnoty z krajów trzecich, będą wszelkie dokumenty i dowody przedłożone organowi celnemu przez wnioskującego o zwolnienie, o ile będą świadczyły o spełnieniu przesłanek do udzielenia danego zwolnienia.

Wprawdzie w odniesieniu do mienia osobistego brak jest podstaw prawnych do żądania przez organy celne przedłożenia przez zgłaszającego "**zaświadczenia konsularnego**" potwierdzającego zamieszkanie osoby przemieszczającej się poza obszarem Wspólnoty przez dany okres, niemniej jednak w przypadku dołączenia do zgłoszenia celnego takiego dokumentu przez tę osobę, zaświadczenie takie będzie stanowiło jednoznaczny dowód potwierdzający spełnienie jednej z przesłanek do zastosowania przedmiotowego zwolnienia celnego.

W dniu 14 stycznia 2005 r. weszły w życie *przepisy rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie wzorów formularzy stosowanych w sprawach celnych* ([Dz. U. Nr 283, poz. 2824](#)). Zgodnie z § 30 tego rozporządzenia stanowi, iż formularz, którego wzór stanowi załącznik nr 31 do rozporządzenia, osoba ubiegająca się o zwolnienie towarów z należności celnych przywozowych na podstawie art. 2-10 rozporządzenia Rady (EWG) Nr 918/83 z 29 marca 1983 r. ustanawiający wspólnotowy system zwolnień celnych (...) może dołączyć do zgłoszenia celnego. Dokument ten może więc być dowodem potwierdzającym spełnienie jednej z przesłanek do zastosowania zwolnienia celnego towarów przywożonych przez osoby fizyczne przenoszące swoje miejsce zamieszkania z państwa trzeciego na obszar celny Wspólnoty.

Należy jednak podkreślić, iż w przypadku, w którym zaświadczenie to zostanie wystawione przez właściwego polskiego konsula, nie jest wymagane do uznania przez organ celny tego dokumentu jako dowodu potwierdzającego informacje w nim zawarte, opatrzenie go pieczęcią Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Natomiast w przypadku, w którym zaświadczenie to jest wystawiane w celu potwierdzenia zamieszkiwania przez daną osobę fizyczną na terytorium państwa nieobjętego okręgiem konsularnym, w którym funkcje konsula wykonuje właściwy polski konsul, wówczas do uznania tego dokumentu jako dowodu potwierdzającego informacje w nim zawarte nie jest wymagane opatrzenie go pieczęcią urzędu

konsularnego, natomiast zaświadczenie to powinno być podpisane osobę upoważnioną przez Ministra Spraw Zagranicznych i opatrzone pieczęcią Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Reasumując, w momencie dokonywania zgłoszenia celnego towarów przywożonych w ramach tzw. mienia przesiedlenia do procedury dopuszczenia do obrotu ze zwolnieniem z należności celnych przywozowych, osoba przesiedlająca się będzie musiała wykazać się użytkowaniem tych towarów (z wyłączeniem towarów przeznaczonych do konsumpcji) przez okres co najmniej 6 miesięcy poprzedzających zmianę jej miejsca zamieszkania.

W celu udokumentowania co najmniej 12 miesięcznego okresu zwykłego zamieszkiwania poza Wspólnotą osoba przesiedlająca się z kraju trzeciego może przedłożyć organowi celnemu wszelkie wiarygodne dokumenty potwierdzające ten fakt, w szczególności ww. zaświadczenie konsularne, wizę, umowę o pracę, umowę najmu mieszkania itp.

Osoba przesiedlająca się powinna udowodnić, iż będzie posiadała miejsce zwykłego zamieszkiwania w Polsce przedkładając takie dokumenty, jak np. karta czasowego pobytu, bądź dokument potwierdzający zameldowanie w kraju, umowa o pracę, umowa najmu mieszkania, itp. dokumenty, świadczące o wyborze miejsca zamieszkania w Polsce.

Ponadto zgodnie z § 7 ust. 3 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne ([Dz. U. Nr 94, poz.902 z późn. zm.](#)), w przypadku dokonywania zgłoszenia celnego m.in. mienia osobistego, do zgłoszenia celnego należy dołączyć spis przywożonych rzeczy w zestawieniu ilościowym i wartościowym, sporządzony w dwóch egzemplarzach.

Towary zwolnione z należności celnych przywozowych jako mienie osobiste, klasyfikowane według różnych kodów taryfy celnej, mogą być zgłaszane jako jedna pozycja taryfowa zgodnie z klasyfikacją towaru podlegającego najwyższym należnościom celnym przywozowym i podatkowym. Nie dotyczy to pojazdów samochodowych, skuterów śnieżnych, skuterów wodnych, samolotów, helikopterów, szybowców, łodzi z silnikiem lub bez silnika o masie ponad 100 kg, motocykli, przyczep samochodowych, lotni lub motolotni.

Kwestię zwolnienia od podatku VAT importu towarów przywożonych z państw trzecich w ramach tzw. mienia przesiedlenia reguluje art. 47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 353). Wyżej powołany przepis stanowi, iż:

"1. Zwalnia się od podatku import rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej przesiedlającej się z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju na pobyt stały, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) rzeczy służyły do osobistego użytku tej osobie w miejscu poprzedniego pobytu poza terytorium Wspólnoty, z tym że towary nie przeznaczone do konsumpcji musiały służyć do takiego użytku przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem zakończenia pobytu poza terytorium Wspólnoty;
- 2) rzeczy będą używane na terytorium kraju do takiego samego celu, w jakim były używane poza terytorium Wspólnoty;
- 3) osoba fizyczna przebywała poza terytorium Wspólnoty nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;
- 4) rzeczy te przez 12 miesięcy od dnia zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu nie mogą zostać oddane jako zabezpieczenie, sprzedane, wynajęte, użyczone, wdzierżawione lub w inny sposób odstąpione odpłatnie lub nieodpłatnie bez wcześniejszego poinformowania o tym organu celnego.

2. Zwolnienia od podatku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych;
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych;
- 3) środków transportu przeznaczonych do działalności gospodarczej;
- 4) artykułów potrzebnych do wykonywania zawodu lub zajęcia, innych niż przenośne przedmioty sztuki stosowanej lub wyzwolonej.

3. Rzeczy osobistego użytku zwolnione są od podatku, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia przybycia osoby przesiedlającej się na terytorium kraju na pobyt stały, a w przypadku osoby, która jest obowiązana uzyskać zgodę odpowiednich władz na taki pobyt, przed upływem 12 miesięcy, licząc od dnia uzyskania takiej zgody, z zachowaniem warunku określonego w ust. 4.

4. W przypadku sprzedaży lub przeniesienia prawa własności w inny sposób, wynajmu, użyczenia, wdzierżawienia lub innego odstąpienia rzeczy, o których mowa w ust. 1, dokonanych przed upływem

terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, rzeczy te są opodatkowane podatkiem według stawek obowiązujących w dniu tego odstąpienia, z uwzględnieniem wartości celnej ustalonej dla tego dnia przez organ celny.

5. Zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się także do rzeczy stanowiących mienie osoby fizycznej, zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu przed dniem przybycia tej osoby na terytorium kraju na pobyt stały lub dniem uzyskania zgody na pobyt stały, jeżeli osoba ta zobowiąże się do przybycia na terytorium kraju na pobyt stały przed upływem 6 miesięcy od dnia przedstawienia organowi celnemu takiego zobowiązania oraz złożone zostanie zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty podatku. Termin określony w ust. 1 pkt 1 liczy się od dnia dopuszczenia towaru do obrotu na terytorium kraju.

6. Zwolnienie od podatku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się także:

1) do rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, która miała miejsce pobytu na terytorium państwa trzeciego przez okres krótszy niż 12 miesięcy, ale nie krótszy niż 6 miesięcy, jeżeli osoba ta uprawdopodobni, że nie miała wpływu na skrócenie pobytu;

2) w przypadku gdy przesiedlająca się osoba fizyczna nie zachowała terminu określonego w ust. 3, jeżeli osoba ta uprawdopodobni, że uchybienie nastąpiło bez jej winy."

W kwestii zwolnień od podatku akcyzowego towarów przywożonych z państw trzecich w ramach "mienia przesiedlenia", regulacje w tym zakresie zawarte zostały w § 30 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie zwolnień od podatku akcyzowego ([Dz. U. Nr 97, poz. 966 z późn.zm.](#)). Nowelizacja tego przepisu została dokonana w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 sierpnia 2004 r. ([Dz. U. Nr 181, poz. 1875](#)). Zgodnie z tym przepisem "zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe nie zharmonizowane stanowiące mienie przesiedlenia osoby fizycznej przybywającej na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającej z czasowego pobytu z terytorium państwa trzeciego, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) rzeczy służyły do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu na terytorium państwa trzeciego, z tym że samochody osobowe służyły takiemu użytkowi przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;

2) osoba fizyczna przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celnego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 1;

3) rzeczy będą przeznaczone na terytorium kraju do takiego samego celu, w jakim były używane na terytorium państwa trzeciego;

4) osoba fizyczna przebywała poza terytorium Wspólnoty Europejskiej przez okres co najmniej 12 kolejnych miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;

5) rzeczy nie zostaną sprzedane, wynajęte, wypożyczone lub odstąpione przez okres 12 miesięcy od dnia ich przywozu na terytorium kraju.

1a. Przepisu ust. 1 pkt 1, **w zakresie wymogu okresu używania samochodów osobowych, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju**, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów używanych przez te podmioty w państwach, z których powracają.

2. Mienie przesiedlenia jest zwolnione od akcyzy, jeżeli zostało zgłoszone do wolnego obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia osiedlenia się osoby fizycznej na terytorium kraju.

3. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, mogą być przywożone w jednej lub w kilku przesyłkach, w terminie określonym w ust. 2."

Dokumentami wymaganymi do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła są:

1. Spis przywożonych rzeczy, w zestawieniu ilościowym i wartościowym, sporządzony w dwóch egzemplarzach.
2. Dowód rejestracyjny wydany na nazwisko osoby fizycznej ubiegającej się o zwolnienie od cła, w przypadku przywozu środków transportu. Dowód rejestracyjny powinien być wystawiony co najmniej po 6 miesiącach, przed dniem zakończenia pobytu osoby fizycznej za granicą.
3. Dokumenty potwierdzające osiedlenie się na polskim obszarze celnym (dowód osobisty osoby fizycznej mającej polskie obywatelstwo, potwierdzający zameldowanie na pobyt stały

Oryginały dokumentów składa się organowi celnemu wraz ze zgłoszeniem celnym.